

δέση τὸ γιαγλί αὐτόθ. Σήμερα θὰ τοὺν σκουλάσ' τοὺν τοῖχον μὴ τοὺν ἀσβέστ' κι αὐριον λέον νὰ κἀν' τοὺ γιαγλί Κουκούλ. "Αμα κἀν' γιαγλί κι τοὺ πιρά'ης ἓνα χέρ' τοὺ πάτουμα, γίνεται σὰ τζιμέντο "Ακρ. Μουρέ, μιὰ 'νχιὰ 'ιαγλί κάμε, 'ιὰ θὰ 'νρίσωμε δώρα τὰ καμαρικά (μιὰ 'νχιὰ = μιὰ νυχιά, μικρὴ ποσότητα, τὰ καμαρικά = τὰ κουφώματα) 'Απύρανθ.

γιαγλικάκι τό, Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *γιαγλίκι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-άκι*.

Μαντηλάκι: ᾠδ. ἄσμ.

Μόσκο καὶ μοσκοκάρυδα μαχεῖ καὶ τὴν ἀχνίζει καὶ μὲ τὸ γιαγλικάκι δου τὸ αἷμα τζη σφουγίζει (μαχεῖ = μασεῖ, μασᾶ) Βιάνν. Πβ. Ἐ. Legrand, Chansons grecques, 24.

γιαγλίκι τό, Κρήτ. *γιαγλίκι* Κρήτ. (Σέλιν.) *γιαγλιούχι* Καππ. (Φλογ.) Πληθ. *γιαγλιούχια* Καππ. (Φλογ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *yağlık* = πετσέτα φαγητοῦ.

1) Πετσέτα Καππ. (Φλογ.) Κρήτ.: Πᾶν τῶνα παίρισκεν τὸ γιαγλιούχι μὲ τ' ὀβγά τ' (πᾶν τῶνα = ὁ καθέννας, παίρισκεν = ἐπαιρνε) Φλογ. Τὸ Μέγα Πέφτ' παίρισκαμ' ὀβγά σὲ γιαγλιούχια μέσα αὐτόθ. 2) Μανδήλιον ρινὸς Καππ.: ᾠδ. ἄσμ.

Κι ἂν τὸ περνᾶ, γονιόκα μου, γιαγλιούχια μὲ τὸ μόσκο (γονιόκας = πατήρ) Καππ. 3) Πληθ., τὰ ἐπίσημα, τὰ ἐορταστικά φορέματα Κρήτ. (Σέλιν.)

γιαγλίσι τό, ἐνιαχ. *γιαγλίσ'* Θεσσ. *γιαγκλίσ'* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ.) Πόντ. (Τραπ.) *γιαγνίσι* Κάσ. Κρήτ. ("Ἅγιος Βασίλ. Σητ. κ.ά.) Σύμ. *γιαγνίσι'* Λέσβ. (Μανταμᾶδ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) — Α. Παπαδιαμ., Πεντάρφ., 143 *γιαγνίσι* Μεγίστ. *γιαγλίσ'* Θράκ. (Μάδυτ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. *yanlıs* = λάθος, πλάνη.

Τὸ λάθος, ἡ πλάνη ἐνθ' ἄν.: *Γιαγνίσι'* ἦκαμα καὶ συμβάθησέ με Κρήτ. Τοῦτους πῆρι *γιαγκλίσ'* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *Γιαγνίσι* ἔ'εις Μεγίστ. 'Ε λόος *γιαγνίσι* βγαίνει, φέμα δὲν ἡβγαίνει αὐτόθ. *Γιαγνίσι'* κἀν'ς, ḡ'βάρι Λέσβ. (Μανταμᾶδ.) Λοιπὸς εἶχενε 'κειδὰ καὶ τὸ Δουρνογιώρη καὶ δὲ γατέω εἶδα λοῆς ἐκάμανε *γιαγνίσι* καὶ τοῦ λένε νὰ πορίση (γατέω = γνωρίζω, πορίζω = ἐξέρχομαι) Κρήτ. ("Ἅγιος Βασίλ.) Δὲν τό 'χει γιὰ τίποτε νὰ σᾶς τουφεκίσῃ μὲ σκάγια καὶ νὰ πῇ πὼς σᾶς πῆρε γι' ἀγριοπάπιες κ' ἔκαμε *γιαγνίσι'* Α. Παπαδιαμ., ἐνθ' ἄν. || ᾠδ. ἄσμ.

'Εξιάσες, πουλλάκι μου, κ' ἔκαμες τὸ *γιαγνίσι* κ' ἦπιες τῆς λίμνης τὸ νερὸ κ' ἐμόλυκες τὴ βρύση (ἐξιάσες = ἐξέχασες) Σύμ. β) 'Επιρρηματ., κατὰ λάθος Θράκ. (Μάδυτ.) Κάσ. Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) Λέσβ.: ᾠδ. ἄσμ.

Σὰμ βάρουν τ' ἄρματα φωδιὰ καὶ σκοτωθῶ *γιαγνίσι*, τότες καὶ σένα, ἀγάπη μου, ἄλλος θὰ σ' ἀποχτήσῃ Κάσ.

Σὰ βάρον δ' ἄρματα φωτιὰ καὶ σκοτωθῶ *γιαγνίσι*, ἐτοτεσὰς θὰ σ' ἀρηθῶ, λιγνὸ μου κυπαρίσσι Σητ.

γιαγκλίτικος ἐπίθ. Εὔβ. ('Ἀνδρων. Κουρ.) Πελοπν. ('Ἀρκαδ.) *γιαγλίτικος* Πελοπν. (Μάν.)

'Εκ τοῦ ἐπίθ. *γιαγλήης* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ίτικος*.

1) *Γιαγλήδικος* 1, τὸ ὅπ. βλ., Εὔβ. (Κουρ.) Πελοπν. ('Ἀρκαδ. Μάν.): "Ὅλο *γιαγλίτικα* φαγιά μαγερεύγουνε 'ς τὸ σπίτι τους Κουρ. 'Ἦτα τὸ φαῖ *γιαγλίτικο* καὶ μ'

ἔβλαψε Μάν. β) *Γιαγλήδικος* 1β, τὸ ὅπ. βλ., Εὔβ. (Κουρ.): 'Α φάης *γιαγλίτικο* φαῖ τσαὶ νὰ γλείφῃς τὰ χεῖλιά σου! ('α = νά). 2) 'Επὶ ρύπου, κηλίδος, ἀνεξίτηλος Εὔβ. ('Ἀνδρων. Κουρ.): *Γιαγλίτικη* λέρα 'Ἀνδρων. β) Μεταφ., ἐπὶ ἠθικοῦ στίγματος, ἀνεξάλειπτος, ἐπαίσχυντος Εὔβ. (Κουρ.): 'Εσὺ μὴ μ-μιλῇς, γιὰτὶ πὸ τὸ κούτελ-λό σου 'ἐν ἔφυγε 'κόμα ἡ *γιαγλίτικη* μουζ-ζούρα! Βγάλ' τὴ *γιαγλίτικη* μουζ-ζούρα πρῶτα τσαὶ ὕστερις νὰ μιλῇς.

γιαγλος τό, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

'Εκ τοῦ τύπ. *γιαγλίν* τοῦ οὐσ. *γιαγλί*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *γιαγλήης*, κατ' ἀναλογ. πρὸς ἄλλα οὐδ. εἰς -ος. Λίπος, πάχος ἐνθ' ἄν.: Τὸ κρέας 'κὶ ἔχ' *γιαγλος* ('κὶ = δὲν) Πόντ. (Τραπ.) β) 'Ανθόγαλα, καϊμάκι ἐνθ' ἄν.

γιαγλούδι τό, Καππ. (Σιλ. Συνασσ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *γιαγλί*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *γιαγλήης*, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-οῦδι*.

Πληθ., τὰ λιπαρὰ φαγητὰ ἐνθ' ἄν.

γιαγλοπτέριν τό, Πόντ. *γιαγλοπτέρ'* Πόντ. (Σάντ.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γιαγλίν*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *γιαγλήης*, καὶ *φτερίν*.

Εἶδος ὑδροχαροῦς πτέριδος, πιθαν. τὸ φυτὸν 'Αδίκντον ἡ κόμη τῆς 'Αφροδίτης (*Adiantum capillus Veneris*), τῆς οἰκογ. τῶν Πολυποδιιδῶν (*Polypodiaceae*). Συνών. *βραχλοῦδι*, *βροντοτρίχι*, *κάλλη τῆς βρύσης*, *γένεια*, *μαλλόχορτο*, *μουνοτρίχι*, *πηγάδόχορτο*, *πολυτρίχι*, *σκορπίδι*, *τριχόχορτο*, *φτερίτσα*, *φύκι τοῦ νεροῦ*, *ψαλιδόχορτο*.

γιαγλωμα τό, ἀμάρτ. *γιαγλωμαν* Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ τοῦ ρ. *γιαγλώνω*.

1) 'Ἡ ἐπάλειψις διὰ λιπαρᾶς οὐσίας. 2) 'Ἡ κηλιδώσις διὰ λιπαρᾶς οὐσίας.

γιαγλώνω Κωνπλ. Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *γιαγλός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ώνω*.

1) 'Αλείφω διὰ λίπους Πόντ. (Τραπ.) Συνών. *γιαγλαεύω*, *γιαγλαταίνω*, *γιαγλατίζω*.

β) Κηλιδώνω διὰ λιπαρᾶς οὐσίας Πόντ. (Τραπ.): 'Εγιάγλωσα τὰ λώματά μ' (= τὰ φορέματά μου). 2) 'Αμτβ., παχαίνω τρώγων λιπαρὰ φαγητὰ Κωνπλ. Συνών. *λιπώνω*, *ξυγγώνω*, *παχαίνω*, *χοντραίνω*.

γιαγμα τό, βλ. *διάγουμα*.

γιαγμαλάεμα τό, ἀμάρτ. *γιαγμαλάεμαν* Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ τοῦ ρ. *γιαγμαλαεύω*.

'Ἡ λεηλασία, ἡ διαρπαγή. Πβ. *διαγούμισμα*.

γιαγμαλαεύω Πόντ. (Οἶν. Τραπ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *διάγουμα*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γιαγμα*, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-λαεύω*, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Α. Α. Παπαδοπ. Λεξ. Ποντ. διαλ.

Λεηλατῶ, διαρπαζῶ ἐνθ' ἄν.: 'Εγιάγμαλάεψαν τοῦ πακάλ' τὰ μῆλα Τραπ. Συνών. *ἀρπάζω*, *βουτῶ*, *διαγουμίζω*.

